

Πρξ 2,1-13

Ἡ Πεντηκοστή

Ἔχετε γνωρίσει, παιδιά, ἀνθρώπους πού νά ξέρουν νά μιλοῦν πολλές γλῶσσες; Χρειάζεται πραγματικά κόπος καί προσπάθεια, ἴσως καί μιά ιδιαίτερη κλίση καί ικανότητα γιά νά μιλά κανεῖς διάφορες γλῶσσες.

Κι ὅμως, κάποιοι λίγων γραμμάτων ἄνθρωποι μέσα σέ μιά μέρα -τί λέω; σέ μιά στιγμή- ἄρχισαν νά μιλοῦν ὅλες τίς ξένες γλῶσσες! Ἄκουστε τό περιστατικό, ὅπως τό διαβάζουμε μέσα στήν Καινή μας Διαθήκη, στό βιβλίο πού ὀνομάζεται «**Πράξεις τῶν Ἀποστόλων**».

Ἡ Ἱερουσαλήμ ἦταν γεμάτη κόσμο. Εἶχαν περάσει περίπου **πενήντα μέρες ἀπό τή μεγάλη γιορτή τῶν Ἰουδαίων, τό Πάσχα**. Θυμάστε, παιδιά, τί γιόρταζαν οἱ Ἰουδαῖοι τό Πάσχα; Τή θαυμαστή **διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας**, τήν ἀπελευθέρωσή τους ἀπό τή σκλαβιά τῆς Αἰγύπτου. Ἦταν ἡ πιό μεγάλη τους γιορτή. Γι' αὐτό ὄλοι, ἀκόμη κι ἐκεῖνοι πού κατοικοῦσαν πολύ μακριά, φρόντιζαν τέτοιες μέρες νά εἶναι στά Ἱεροσόλυμα. Καί οἱ περισσότεροι προσπαθοῦσαν νά παραμείνουν μέχρι τήν **Πεντηκοστή**, πού ἦταν μιά ἐπίσης μεγάλη γιορτή γιά τοὺς Ἰουδαίους. Ἦταν ἡ **γιορτή τῆς συγκομιδῆς**, ἡ γιορτή τοῦ θερισμοῦ τῶν πρώτων καρπῶν. Πρόσφεραν θυσίες στόν Ναό, γιά νά εὐχαριστήσουν τόν Θεό γιά τίς πρώτες σο-

δειές πού ἔπαιρναν ἀπό τή γῆ. Ὀνομαζόταν Πεντηκοστή ἐπειδή τή γιόρταζαν πενήντα μέρες μετά τό Πάσχα τους.

Εἶχε φτάσει, λοιπόν, ἡ μέρα αὐτῆς τῆς γιορτῆς, ὅταν ξαφνικά ἡ πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ ἔγινε ἀνάστατη. Μιά δυνατή **βοή ἀπό τόν οὐρανό**, σάν νά φυσᾷ βίαιος ἄνεμος, τούς ἔκανε ὅλους νά τρομάξουν! Τρέχουν νά δοῦν τί συμβαίνει. Ἡ βοή τούς κατευθύνει καί συγκεντρώνονται ἔξω ἀπό ἕνα σπίτι. Ποιοί νά μένουν ἄραγε σ' αὐτό τό σπίτι; Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖ μαζεμένοι. Μόλις ἀκούστηκε ἡ δυνατή βοή, ἐμφανίστηκαν δώδεκα **πύρινες γλῶσσες**, σάν φλόγες φωτιᾶς, καί μοιράστηκαν ἡ καθεμιά σ' ἕναν ἀπό τούς ἀποστόλους (*δείχνουμε τήν εἰκόνα τῆς Πεντηκοστῆς, βλ. ἐποπικό ὑλικό*). Τή στιγμή ἐκείνη **γέμισαν οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ μέ Πνεῦμα Ἅγιο** κι ἄρχισαν νά μιλοῦν **ξένες γλῶσσες!**

Ὁ κόσμος πού μαζεύτηκε τούς ἀκούει νά μιλοῦν, καί ἀπορεῖ καί θαυμάζει! Πῶς αὐτοί οἱ ὀλιγογράμματοι μιλοῦν τόσες γλῶσσες;

«Γαλιλαῖοι δέν εἶναι; Πῶς ἐμεῖς τούς ἀκοῦμε νά μιλοῦν ὁ καθένας στή δική μας διάλεκτο;», ἔλεγαν μεταξύ τους οἱ ἄνθρωποι. «Πάρθοι καί Μῆδοι, κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Λιβύης, ὅσοι ἤρθαμε ἀπό τή Ρώμη καί ἀπό τήν Κρήτη καί ἀπό τήν Ἀραβία ἀκοῦμε αὐτούς τούς ἀνθρώπους νά μιλοῦν στή γλῶσσα μας!». Στ' ἀλήθεια, τί παράξενο, τί θαυμαστό! Τί νά σημαίνουν ὅλα αὐτά;

Κάποιοι, βέβαια, θέλησαν νά κοροϊδέψουν τούς ἀποστόλους. «Μεθυσμένοι εἶναι...», τόλμησαν νά ποῦν. Ἔτσι ὅμως εἶναι οἱ μεθυσμένοι; Μπροστά στά πλήθη οἱ ἀπόστολοι μιλοῦν μέ θάρρος γιά τόν Χριστό καί διακηρύττουν τήν ἀνάστασή Του. Κι εἶναι τόσο πειστικά τά λόγια τους, πού ἐκείνη τή μέρα πίστεψαν στόν Χριστό καί βαπτίστηκαν περίπου **3.000 ἄνθρωποι!** Ὅλοι αὐτοί ἀπέτελεσαν τήν πρώτη Ἐκκλησία.

Ἐκείνη τή μέρα, δηλαδή, **γεννήθηκε ἡ Ἐκκλησία μας!** Ἦταν ἡ

πεντηκοστή μέρα μετά την ανάσταση του Χριστού. Γι' αυτό κι εμείς κάθε χρόνο, πενήντα μέρες μετά τό Πάσχα, γιορτάζουμε τή μεγάλη γιορτή τής Πεντηκοστής καί πανηγυρίζουμε τά γενέθλια τής Έκκλησίας μας! (Από τό σημείο αυτό αρχίζει ή προβολή, βλ. έποπτικό ύλικό).

«Βασιλεῦ οὐράνιε...»

Άπό κείνη τή μεγάλη μέρα τής Πεντηκοστής, παιδιά, τό Άγιο Πνεῦμα εἶναι πάντοτε μαζί μας, σ' ὅλη τήν Έκκλησία καί μέ τόν κάθε χριστιανό ξεχωριστά.

Τί εἶναι ὅμως, παιδιά, τό Άγιο Πνεῦμα; Δέν εἶναι οὔτε πνεῦμα οὔτε άνεμος οὔτε φωτιά. Έτσι έμφανίστηκε τήν ήμέρα τής Πεντηκοστής γιά νά γίνει άντιληπτή ή παρουσία Του. Τό Άγιο Πνεῦμα εἶναι Θεός, τό τρίτο πρόσωπο τής Άγίας Τριάδας (Πατήρ, Υἱός καί Άγιο Πνεῦμα).

Άπό τότε πού βαπτιστήκαμε, φιλοξενοῦμε μέσα μας τό Άγιο Πνεῦμα. Καί μᾶς χαρίζει τ' ἀκριβά Του δῶρα: ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, καλοσύνη καί πολλά ἄλλα (βλ. Γα 5,22-23).

Πόσο πολύ μᾶς ἀγαπάει φαίνεται κι ἀπό τό ἄλλο ὄνομα πού ἔχει: ὀνομάζεται Παράκλητος. Τί σημαίνει αὐτή ή λέξη; Παράκλητος εἶναι αὐτός πού παρηγορεῖ, δίνει δύναμη καί μᾶς δείχνει τόν σωστό δρόμο.

Τό Άγιο Πνεῦμα ἤ ἄλλιῶς Παράκλητος τελεῖ καί τά ἑπτά Μυστήρια τής Έκκλησίας: τό Βάπτισμα, τό Χρῖσμα, τήν Έξομολόγηση, τή Θεία Εὐχαριστία, τό Εὐχέλαιο, τόν Γάμο, τήν Ίερωσύνη.

Κάθε Μυστήριο ἀλλά καί κάθε Άκολουθία τής Έκκλησίας μας αρχίζει μέ τήν προσευχή στό Άγιο Πνεῦμα. Σίγουρα τήν ἔχετε ἀκού-

σει αυτή την προσευχή· τή λέμε κι ἐδῶ στό Κατηχητικό. (Ἄν δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα τῆς προβολῆς, στό σημεῖο αὐτό μοιράζουμε στά παιδιά τό δίπτυχο μέ τό «Βασιλεῦ οὐράνιε», βλ. ἐποπικό ὑλικό). Ἄς τήν ποῦμε ὅλοι μαζί: «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε...».

Τί ζητᾶμε στήν προσευχή μας ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο;

α) ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν: Νά ἔρθει καί νά κάνει **σκηνή Του τήν καρδιά μας**. Ἦρθε, βέβαια, τή μέρα πού βαπτιστήκαμε. Ἐπειδή ὅμως μέ τίς ἁμαρτίες μας λυπᾶται καί ἀναγκάζεται ν' ἀπομακρυνθεῖ, παρακαλοῦμε νά μᾶς συγχωρεῖ καί νά ἔρχεται πάλι στήν καρδιά μας. Στ' ἀλήθεια, τί ὑπέροχη κατασκήνωση θά ἔχουμε μαζί μέ τόν Παράκλητο!

β) καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος: Νά μᾶς καθαρῖσει ἀπό κάθε κηλίδα (=λεκές), δηλαδή ἀπό κάθε ἁμαρτία. Ὅταν γιά πρώτη φορά πήραμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τή μέρα τῆς βάπτισής μας ἔγινε ἡ ψυχὴ μας ὁλόλευκη. Οἱ ἁμαρτίες ὅμως στή συνέχεια τή λερώνουν. Γι' αὐτό παρακαλοῦμε τόν Παράκλητο **νά μᾶς καθαρῖζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία**.

γ) καὶ σῶσον, Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν: Νά σώσει τίς ψυχές μας. Ὁ διάβολος ζητᾶ νά τραβήξει τίς ψυχές μας μακριά ἀπὸ τόν Θεό. Μᾶς στήνει συνεχῶς παγίδες. Παρακαλοῦμε, λοιπόν, τό Ἅγιο Πνεῦμα **νά μᾶς σώσει ἀπὸ κάθε κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τήν ψυχὴ μας**.

Σέ κάθε συνάντησή μας ἐδῶ στό Κατηχητικό, ἀλλὰ καί μόνοι μας ὅταν προσευχομαστε, ἄς παρακαλοῦμε, παιδιά, μ' ὅλη μας τήν καρδιά τόν Παράκλητο, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, νά μένει πάντοτε μέσα μας καί νά μᾶς γεμίζει μέ τά πολυτίμα δῶρα Του. (Στό τέλος τοῦ μαθήματος μπορούμε νά παίξουμε τά σχετικά παιχνίδια, βλ. ἐποπικό ὑλικό, καί νά μάθουμε στά παιδιά τό τραγούδι «Ἐλθέ, Παράκλητε ἀγαθέ» ἀπὸ τό CD «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν», ἀρ. 4, βλ. ἐποπικό ὑλικό).

Πνεῦμα Πανάγιο Ἐσὺ,
ὁ βασιλιάς τῶν οὐρανῶν,
ἔλα καί σκηνώσε μέσ στήν ψυχή
ἡ δύναμη γίνε τῶν πιστῶν!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα Πεντηκοστῆς.
2. Προβολή.
3. Δίπτυχο μέ τήν προσευχή «Βασιλεῦ οὐράνιε».
4. Ἀπολυτίκιο Πεντηκοστῆς σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
5. «Ἐλθέ, Παράκλητε ἀγαθέ»: τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου, ἤχου καί προβολή.
6. Παιχνίδια.
7. Ἀφίσες.
8. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.